

شیوع آنتی‌بادی هلیکوباکتر پیلوری در افراد سالم و بیماران آرتربیت روماتوییدی

غلام‌حسین علیشیری^۱ MD، محسن امینی^۲ MD، نوشین بیات^۱ MD، احمد سلیمانزاده^۳ MD

مسعود احمدزاده^۴ MD، غلامعلی قربانی^{*} MD

^۱ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

^۲ آنیستیتو محققان سلامت نیکان، تهران، ایران

^{*} مرکز تحقیقات گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(ع)، تهران، ایران

^۳ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(ع)، تهران، ایران

^۴ مرکز تحقیقات گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا...^(ع)، تهران، ایران

چکیده

اهداف: آرتربیت روماتوییدی، بیماری مزمن و باعث صرف هزینه زیاد است. بررسی و کاهش فاکتورهای موثر، در میزان بروز و شدت تظاهرات کلینیکی این بیماری مفید است. هدف این مطالعه، بررسی شیوع سرولوژی هلیکوباکتر پیلوری در بیماران مبتلا به آرتربیت روماتویید در مقایسه با افراد سالم بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی - توصیفی، ۱۵۹ بیمار مراجعه کننده به درمانگاه روماتولوژی یکی از بیمارستان‌های شهر تهران به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. میزان آنتی‌ایمونوگلوبولین G و آنتی‌بادی سیتوتوکسین وابسته به ژن اختصاصی هلیکوباکتر پیلوری در سرم افراد با آزمون الایزا بررسی شد. برای بررسی آماری از آزمون‌های T مستقل و لوین استفاده شد.

یافته‌ها: میانگین سنی ۹۱ بیمار مبتلا به آرتربیت روماتویید ۴۲/۵±۱/۱۴ سال بود. سطح سرمی ایمونوگلوبولین A در گروه آرتربیت روماتویید و شاهد به ترتیب ۰/۰۵±۰/۰۵ و ۰/۰۷±۰/۰۲ واحد در میلی‌لیتر بود و اختلاف آنها از نظر آماری معنی‌دار بود ($p=0/016$). اما بین سطح سرمی ایمونوگلوبولین G و آنتی‌بادی سیتوتوکسین وابسته به ژن اختصاصی هلیکوباکتر پیلوری در گروه بیمار و شاهد اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($p>0/05$).

نتیجه‌گیری: سطح سرمی ایمونوگلوبولین A هلیکوباکتر پیلوری به طور معنی‌داری در بیماران با آرتربیت روماتویید نسبت به افراد سالم بیشتر است.

کلیدواژه‌ها: هلیکوباکتر پیلوری، آرتربیت روماتویید، ایمونوگلوبولین A، ایمونوگلوبولین G، آنتی CagA

Prevalence of *Helicobacter pylori* antibody in healthy people and patients with rheumatoid arthritis

Alishiri Gh. H.¹ MD, Amini M.² MD, Bayat N.¹ MD, Salimzadeh A.³ MD, Ahmadzad M.⁴ MD, Ghorbani Gh. A.* MD

*Baqiyatallah Research Center of Gastroenterology & Liver Disease,

Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

¹Faculty of Medicine, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

² Baqiyatallah Research Center of Gastroenterology & Liver Disease,

Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

³Faculty of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

⁴Nikan Health Research Institute, Tehran, Iran

Abstract

Aim: Rheumatoid arthritis is a chronic disease which causes high costs. Evaluation and reduction of effective factors are useful in the incidence and severity of clinical manifestation of this disease. The aim of this study was to investigate the prevalence of *Helicobacter pylori* serology in patients with rheumatoid arthritis compared with healthy individuals.

Methods: In this cross-sectional descriptive study, 159 persons who referred to rheumatology clinic of a hospital in Tehran were selected as participants of the study. The level of IgG, IgA and cytotoxin antibody depend on specific gene of *Helicobacter pylori* were evaluated in serum of individuals with ELISA test. Data were analyzed with independent sample T test and Levien test.

Results: The average age of 91 patients with rheumatoid arthritis was 42.5±1.14 and 68 patients of control group were 39±1.4. Anti IgA and IgG serum level in rheumatoid arthritis group were 36.27±3.05 and 27.26±2.05U/ml respectively and their difference was statistically significant ($p=0.016$). But there was no significant correlation between the serum level of the IgG and cytotoxin antibody depend to specific gene of *Helicobacter pylori* in participants of patients and control groups ($p>0.05$).

Conclusion: IgA serum level of *Helicobacter pylori* was higher in rheumatoid arthritis patients comparing with healthy people.

Keywords: *Helicobacter Pylori*, Rrheumatoid Arthritis, IgG, IgA, Anti CagA

مقدمه

شهر تهران در سال ۱۳۸۷ انجام شد. در این مطالعه، ۹۱ بیمار مبتلا به آرتیت روماتوید و ۶۸ فرد سالم به عنوان گروه کنترل به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند و مورد آزمایش قرار گرفتند. تشخیص آرتیت روماتوید براساس معیارهای کالج روماتولوژی ایالات متحده امریکا (ACR) در سال ۱۹۸۷ صورت گرفت.

برای تمام افراد شاهد و بیمار پرسش‌نامه‌ای تهیه و تکمیل شد که شامل اطلاعات دموگرافیک و آزمایشات مربوطه بود که جواب آزمایشات بعد از انجام به پرسش‌نامه اضافه شد. مواردی مثل سابقه بیماری‌های گوارشی شامل سابقه سوء‌هاضمه، احساس سوزش فوقانی شکم و سایر علایم گوارشی، استفاده از داروهای ضدالتهابی غیراسترویدی، آنتی‌اسید H₂ بلوكرها و مهارکننده‌های پمپ‌های پروتونی، درمان ضدهلیکوباتر پیلوری و نیز سابقه خانوادگی بیماری‌های گوارشی به عنوان معیارهای خروج از مطالعه بود و افراد دارای سابقه مثبت موارد فوق از مطالعه خارج شدند.

برای بررسی سطح کمی و کیفی آنتی CagA از آزمون الایزا (ایتالیا) و برای بررسی سطح کمی و کیفی ایمونوگلوبین A و G ضد آنتی‌زن سطحی هلیکوباتر پیلوری در سرم افراد از آزمون الایزا (Demeditec-GMBH؛ آلمان) استفاده شد. روش آزمایش بدین صورت بود که مقدار لازم از سرم هر فرد، بعد از ریقیک کردن (طبق استاندارد و دستور آزمایش هر کیت) در میکروپلیت که آنتی‌زن هلیکوباتر پیلوری در آن ثابت شده بود، ریخته شد و بعد از قرارگرفتن به مدت یک ساعت در دمای اتاق، مورد شستشو قرار گرفت. بعد از اضافه کردن پرواکسیداز کونژوگه برای ایمنوگلوبولین A و G به مدت نیم ساعت و شیستن مجدد و انکوبه برای مدت ۲۰ دقیقه در دمای اتاق، تعییر رنگ محلول با اسپکتروفوتومتر در طول موج ۴۵۰ nm می‌شود. خوانده شد و از نظر کیفی، مثبت و منفی بودن آن مشخص شد. به همین صورت، محلول ریقیک شده طبق استاندارد کیت، به صورت کمی نیز اندازه‌گیری و با مقایسه با کنترل مثبت و کنترل منفی، تیتر آنتی‌بادی بر حسب U/ml محاسبه شد. مقدار کمتر از ۸U/ml منفی، بین ۸–۱۲ U/ml مشکوک و بیشتر از ۱۲ U/ml مثبت محسوب شد. نتایج هر فرد در پرسشنامه مخصوص، وارد شد و با استفاده از نرم‌افزار SPSS 13 مورد آنالیز قرار گرفت. برای همسان‌سازی گروه‌ها از نظر سن، از روش پولدمج در طول انتخاب گروه کنترل و برای کاهش تورش همسان‌سازی در فاز آنالیز مطالعه، از روش آنالیز چندمتغیره استفاده شد. ارزیابی سطح سرمی آنتی‌بادی، با آزمون T مستقل انجام شد و برای برابری واریانس‌ها، آزمون لوینس مورد استفاده قرار گرفت. مقدار p کمتر از ۰/۰۵ از نظر آماری، معنی‌دار در نظر گرفته شد.

نتایج

گروه بیماران مبتلا به آرتیت روماتوید شامل ۸ مرد و ۸۳ زن با میانگین سنی $42/5 \pm 1/14$ سال (با حداقل سن ۲۱ سال) و گروه کنترل شامل ۵۱ زن و ۱۷ مرد با میانگین سنی

۰/۵٪ است که با افزایش سن، شیوع آن نیز افزایش یافته و به ۰/۲٪ می‌رسد. بروز سالانه این بیماری، به طور متوسط ۰/۵٪ است و یکی از مشکلات مهم بهداشتی در سراسر جهان محسوب می‌شود که هزینه زیادی را به خود اختصاص داده است [۱، ۲]. آرتیت روماتوید با افزایش مرگ‌ومیر بیماران و کاهش بقای ۱۰/۱٪ عمر، همراه است و مرگ‌ومیر ناشی از آن در میان زنان نسبت به مردان بیشتر است [۱، ۳]. آرتیت روماتوید، بیماری چندتعلی است و اثر متقابل فاکتورهای ژنتیکی و محیطی در بیان و بروز این بیماری نقش دارند. فاکتورهای خطرساز اصلی برای این بیماری شامل استعداد ژنتیکی، جنس، سن، سیگار، اختلالات هورمونی، مسایل مربوط به رژیم غذایی، وضعیت اقتصادی-اجتماعی، فاکتورهای نزدی و عوامل عفونی است [۱].

بعضی از عفونت‌های ویروسی می‌تواند باعث علایم روماتیسمی شود که در اثر عوارض دیررس یا به علت واکنش آنتی‌زن-آنتی‌بادی به وجود می‌آید. این موضوع در هپاتیت C و B کزارش شده است [۴]. عفونت‌های باکتریایی مانند هلیکوباتر پیلوری نیز در بعضی بیماری‌های خارج دستگاه گوارش نقش دارد. کشف هلیکوباتر پیلوری می‌تواند در پاتوژن بیماری کرونر قلب [۷]، آرتیت روماتوید [۸]، سندروم شوگرن [۷، ۹]، سندروم بهجهت و انسفالوپاتی کبدی نیز نقش داشته باشد؛ هرچند هنوز اثبات دقیق‌تر این ارتباطات نیاز به مطالعات بیشتری دارد [۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴]. با توجه به افزایش شیوع آرتیت روماتوید در سن بالاتر [۱، ۲] و نیز افزایش احتمال مثبت‌شدن آنتی‌بادی هلیکوباتر پیلوری در ارتباط با سن [۱۵، ۱۶]، چنین به نظر می‌رسد که این باکتری به عنوان عامل عفونی آغازگر در آرتیت روماتوید نقش دارد [۱۸]. با توجه به عدم مطالعه گسترده در این مورد، این مطالعه یکی از اولین بررسی‌های کنترل شده ارتباط بین عفونت هلیکوباتر پیلوری و آرتیت روماتوید با استفاده از مارکرهای سرمی است.

از آن‌جا که در ایران، ارتباط سرولوژی ضدهلیکوباتر پیلوری و آرتیت روماتوید بررسی نشده و اطلاع کافی در این زمینه وجود ندارد، این مطالعه با هدف بررسی تیتر آنتی‌بادی ضدسیتو توکسین وابسته به ژن A (آنتی CagA) و ایمونوگلوبین‌های G و ضدهلیکوباتر پیلوری در بیماران مبتلا به آرتیت روماتوید و مقایسه آن با جمعیت سالم انجام شد تا ارتباط این دو بیماری مشخص شود.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع مقطعی - توصیفی است که روی ۱۵۹ نفر از بیماران مراجعه‌کننده به درمانگاه روماتولوژی یکی از بیمارستان‌های دوره ۱۵، شماره ۱، بهار ۱۳۸۹

اطلاعات اپیدمیولوژیک، غیرقطعی هستند [۲۷، ۲۴]. با توجه به شیوع هلیکوباکتر پیلوری در گروه‌های مختلف سنی و همسان با شیوع آرتریت روماتویید، به نظر می‌رسد هلیکوباکتر پیلوری، عامل عفونی آغازگر یا تشديد کننده آرتریت روماتویید باشد [۱۵، ۱۷]. مشابه بیماران مبتلا به سندروم شوگرن که مبتلایان به هلیکوباکتر پیلوری یا سایر اختلالات بافت همبند در مقایسه با افراد عادی برای این بیماری مستعدترند [۹، ۸]. هرچند بعضی مطالعات، این یافته‌ها را اثبات نکرده‌اند [۲۸، ۲۹]. بعضی کارآزمایی‌ها روی بیماران آرتریت روماتویید نشان داده است که عفونت هلیکوباکتر پیلوری در پاتوزن آرتریت روماتویید نقش دارد، به طوری که ریشه‌کنی آن می‌تواند موجب بهبود بیماری شود. این ارتباط در مطالعه‌ما نیز مشخص شد، ولی تاثیر آن بر درمان آرتریت روماتویید نیاز به مطالعات وسیع‌تری دارد [۳۰، ۳۱]. البته در پاره‌ای از مطالعات، شیوع هلیکوباکتر پیلوری در بیماران آرتریت روماتویید نسبت به افراد نرمال بیشتر نبوده است که علت تفاوت، شرایط و نوع آزمایش است [۳۲، ۳۳]. سایر کارآزمایی‌ها بر این دلالت می‌کند که بیماران آرتریت روماتویید با عالیم خارج‌مقفلی به طور شایعتر، ایمونوگلوبین A و G ضد‌هلیکوباکتر پیلوری بیشتری دارند [۳۴]. در ارزیابی ما نیز سطح متوسط سرمی ایمونوگلوبین A ضد‌هلیکوباکتر پیلوری به طور مشخصی در بیماران آرتریت روماتویید نسبت به افراد سالم، بالاتر بود، ولی برای ایمونوگلوبین G و آنتی‌CagA ضد‌هلیکوباکتر پیلوری صادق نبود. CagA باعث بیان Vac-a (سیتوتوکسین واکوئله) که اثر سیتوتوکسیک دارد، می‌شود. آنتی‌بادی ضد آن نیز در سرم، قابل تشخیص است که با زخم معده و کانسر همراه است. همچنین IgG و IgA ضد‌هلیکوباکتر در سرم و در معده قابل تشخیص است که به این علت، ما از این آزمون‌ها برای تشخیص استفاده کردیم [۳۵، ۳۶].

در مطالعه‌وہتا که در زاین انجام شد، مشخص شد که ریشه‌کنی هلیکوباکتر پیلوری در بهبود بیماری اتوایمیون نقش بسزایی دارد که از نظر ارتباط بیماری آرتریت روماتویید و عفونت هلیکوباکتر پیلوری شبیه مطالعه حاضر است، ولی مطالعات بیشتری برای بهبود بیماری با درمان هلیکوباکتر پیلوری در ایران لازم است [۳۷].

در مطالعه دیگری که توسط تاناکا در توکیو انجام شد، مشخص شد که درمان هلیکوباکتر پیلوری در بیماران مبتلا به آرتریت روماتویید که مجبور به استفاده از داروهای خذالت‌هایی غیراستروئیدی هستند، در پرگونز بیماری نقش دارد. ولی در مطالعه ما ارتباط درمان هلیکوباکتر پیلوری و نوع درمان آرتریت مورد بررسی قرار نگرفت [۳۸].

پیشنهاد می‌شود کارآزمایی‌های کنترل شده بیشتری برای روشن شدن ارتباط بین عفونت هلیکوباکتر پیلوری و آرتریت روماتویید انجام شود، البته چنین دانشی نه تنها به یافتن رابطه علت و معلوی این دو کمک خواهد کرد بلکه برای اعمال مداخلات بر حادث التهابی ایجاد کننده بیماری قبل از گسترش نشانه‌های کلینیکی آرتریت روماتویید نیز مفید خواهد بود.

۳۹/۶۷±۱/۱۲ سال (با حداقل سن ۵۸ سال و حداقل سن ۲۱ سال) بود. میانگین سطح سرمی ایمونوگلوبین G در گروه آرتریت روماتویید و گروه کنترل، از نظر آماری معنی‌دار نبود ($p>0/۹۹$). میانگین سطح سرمی ایمونوگلوبین A برای دو گروه آرتریت روماتویید و کنترل دارای اختلاف آماری معنی‌دار بود ($p=0/۰۱۶$) که دلالت بر این دارد که سطح سرمی ایمونوگلوبین A به طور مشخصی در بیماران آرتریت روماتویید در مقایسه با افراد سالم بالاتر است. متوسط سطح سرمی آنتی‌CagA برای گروه آرتریت روماتویید و گروه کنترل، معنی‌دار نبود ($p>0/۶۳$). جدول ۱).

جدول ۱ آنالیز آماری تیتر سروولوژی ضد‌هلیکوباکتر پیلوری در افراد سالم و بیماران آرتریت روماتویید

آنتی‌بادی	آماره →	↓ سطح سرمی میانگین استاندارد	خطای حداقل حداقل حداقل سن	Mقدار p	بیمار شاهد	
					بیمار	شاهد
IgG	۰/۹۹۸	۰/۵	۵/۵۲	۵۳/۳۵	۱۶۰	۱۶۰
		۴/۳	۴/۹۲	۵۳/۳۳	شاهد	شاهد
IgA	۰/۰۱۶	۳/۴	۳/۰۵	۳۶/۲۷	۱۶۰	۸۰
		۰/۳	۲/۰۵	۲۷/۲۶	شاهد	شاهد
آنتی‌CagA	۰/۶۳۴	۰/۱	۳/۵۸	۲۴/۵۹	۱۰۰	۱۰۰
		۳/۳۴	۲۶/۹۳	۲۶/۹۳	شاهد	شاهد

بحث

شدت واژمان آرتریت روماتویید با ناتوانی جسمی مبتلایان ارتباط دارد و روی روابط اجتماعی بیماران تاثیر می‌گذارد [۱۹]. از طرفی، درد مداوم باعث اختلالات خواب در بیماران آرتریت روماتویید شده [۱۹] و درنتیجه کیفیت زندگی را کاهش می‌دهد. همچنین برای درمان این بیماری، هزینه زیادی صرف می‌شود [۲۰]. این ۱۰٪ شیوع بیماری در سراسر جهان که در بعضی مناطق تا ۶۸٪ نیز افزایش می‌یابد، مشکلاتی را از نظر اقتصادی به بیمار و جامعه تحمل می‌کند [۲۱، ۲۲، ۲۳]. آرتریت روماتویید بیماری چندعلتی است و فاکتورهای محیطی (مثل سیگار کشیدن، عفونت‌ها، تقدیه با شیر مادر و دوره بعد از زایمان) که در تقابل با فاکتورهای ژنتیکی هستند، استعداد ابتلاء به بیماری را تحت تاثیر قرار می‌دهند. این واکنش‌ها باعث شروع یک سری اتفاقات ایمونولوژیک شده و سرانجام منجر به بروز نشانه‌های کلینیکی آرتریت روماتویید می‌شوند [۲۳]. دانستنی‌ها درباره این سلسه اتفاقات ناکافی‌اند و توصیف واسطه‌های اختصاصی محیطی برای پیشرفت بیماری‌های خودایمنی نیازمند تلاش‌های تحقیقاتی بیشتری است [۲۴]. احتمالاً، ارگانیزمی عفونی به عنوان آنتی‌زن باعث ایجاد پاسخ ایمنی می‌شود و تخریب مژمن و پاسخ التهابی را در غشای سینوویال (که مشخصه آرتریت روماتویید است) به وجود می‌آورد [۲۶]. از جمله این عوامل می‌توان ویروس اپشتین‌بار، پاروو ویروس و تعدادی از باکتری‌ها مثل پروتئوس و مایکوپلاسمایا را نام برد. به هر حال هنوز

نتیجه‌گیری

سطح سرمی ایمنوگلوبولین A ضدHelicobacter pylori به طور معنی داری در بیماران مبتلا به آرتریت روماتوید در مقایسه با افراد سالم بیشتر است، لذا انجام مطالعاتی با تعداد نمونه بیشتر در این مورد توصیه می‌شود.

منابع

- population of the province of Ourense. *Rev Esp Enferm Dig.* 2006;98(4):241-8.
- 16- Goszciak G, Poniewierska E, Iwanczak B. Frequency of Helicobacter pylori infection in patients with different clinical symptoms. *Przegl Lek.* 2005;62(9):848-50.
- 17- Bures J, Kopacova M, Koupil I, Vorisek V, Rejchrt S, Beranek M, et al. Epidemiology of Helicobacter pylori infection in the Czech Republic. *Helicobacter.* 2006;11(1):56-65.
- 18- Zentilin P, Seriolo B, Dulbecco P, Caratto E, Iiritano E, Faccioli D, et al. Eradication of Helicobacter pylori may reduce disease severity in rheumatoid arthritis. *Aliment Pharmacol Ther.* 2002;16(7):1291-9.
- 19- Alishiri G, Bayat N, Kardavani B, Assari S, Salimzadeh A, Hollisaz M, et al. Quality of Sleep in patients with rheumatoid arthritis and associated factors. *Ann Rheum Dis.* 2007;66(2):594-8.
- 20- Alishiri G, Bayat N, Kardavani B, Assari S. Quality of life in different rheumatologic diseases: A comparison with the control group. *Ann Rheum Dis.* 2007;66(2):343-9.
- 21- Aggarwal A, Chandran S, Misra R. Physical, psychosocial and economic impact of rheumatoid arthritis: A pilot study of patients seen at a tertiary care referral centre. *Natl Med J India.* 2006;19(4):187-91.
- 22- Ozminkowski RJ, Burton WN, Goetzel RZ, Maclean R, Wang S. The impact of rheumatoid arthritis on medical expenditures, absenteeism and short-term disability benefits. *J Occup Environ Med.* 2006;48(2):135-48.
- 23- Ward MM, Javitz HS, Yelin EH. The direct cost of rheumatoid arthritis. *Value Health.* 2000;3(4):243-52.
- 24- Silman AJ, Pearson JE. Epidemiology and genetics of rheumatoid arthritis. *Arthritis Res.* 2002;4(3):265-72.
- 25- Klareskog L, Padyukov L, Lorentzen J, Alfredsson L. Mechanisms of disease: Genetic susceptibility and environmental triggers in the development of rheumatoid arthritis. *Nat Clin Pract Rheumatol.* 2006;2(8):425-33.
- 26- Weyand CM, Goronzy JJ. Pathogenesis of rheumatoid arthritis. *Med Clin North Am.* 1997;81(1):29-55.
- 27- Saal JG, Krimmel M, Steidle M, Gerneth F, Wagner S, Fritz P, et al. Synovial Epstein-Barr virus infection increases the risk of rheumatoid arthritis in individuals with the shared HLA-DR4 epitope. *Arthritis Rheum.* 1999;42(7):1485-96.
- 28- Sorrentino D, Faller G, DeVita S, Avellini C, Labombarda A, Ferraccioli G, et al. Helicobacter pylori associated antigastric autoantibodies: Role in Sjögren's syndrome gastritis. *Helicobacter.* 2004;9(1):46-53.
- 29- Theander E, Nilsson I, Manthorpe R, Jacobsson LT, Wadstrom T. Seroprevalence of Helicobacter pylori in primary Sjögren's syndrome. *Clin Exp Rheumatol.* 2001;19(6):633-8.
- 30- Zentilin P, Seriolo B, Dulbecco P, Caratto E, Iiritano E, Faccioli D, et al. Eradication of Helicobacter pylori may reduce disease severity in rheumatoid arthritis. *Aliment Pharmacol Ther.* 2002;16(7):1291-9.
- 31- Zentilin P, Garnero A, Tessieri L, Dulbecco P, Seriolo B, Rovida S, et al. Can Helicobacter pylori infection be a risk factor for the severity of rheumatoid arthritis? *Recenti Prog Med.* 2000;91(4):175-80.
- 32- Tanaka E, Singh G, Saito A, Syouji A, Yamada T, Urano W, et al. Prevalence of Helicobacter pylori infection and risk of upper gastrointestinal ulcer in patients with rheumatoid arthritis in Japan. *Mod Rheumatol.* 2005;15(5):340-5.
- 33- Grigoriadou S, Quraishi A, Saravanna J, Saravanan V, Heycock C, Kelly C. What effect does Helicobacter pylori infection have on the risk of peptic ulceration in patients receiving NSAIDs for rheumatoid arthritis? *Eur J Intern Med.* 2002;13(4):269-73.
- 34- Rybar I, Rovensky J, Masaryk P, Mateicka F, Revayova I. Seroprevalence of Helicobacter pylori in rheumatoid arthritis

- 37- Ohta M. Helicobacter pylori infection and autoimmune disease such as immune thrombocytopenic purpura. *Kansenshogaku Zasshi*. 2010;84(1):1-8.
- 38- Tanaka E, Kamitsuji S, Inoue E, Yamada T, Nakajima A, Takeuchi E, et al. Nonsteroidal anti-inflammatory drug use does not affect short-term endoscopic and histologic outcomes after Helicobacter pylori eradication in patients with rheumatoid arthritis. *Mod Rheumatol*. 2007;17(3):228-34.
- and its relationship to pharmacotherapy. *Vnitr Lek*. 2004;50(12):911-6.
- 35- Basso D, Zambon CF, Letley DP. Clinical relevance of *Helicobacter pylori* cagA and vacA gene polymorphisms. *Gastroenterology*. 2008;135:91-3.
- 36- Blanchard TG, Czinn SJ. Immunology of *Helicobacter pylori* and prospects for vaccine. *Gastroenterol Clin North Am*. 2000;29:671-4.

Archive of SID